

ל א ה ז"ל

בשנים הראשונות אחרי בואנו לגשר הגיעה אלינו לאה. צעירה, רעננה ושחר-
חורת - לבדה באה אלינו. חבריה וחברותיה, שבאו עמה יחד לארץ, התפזרו בטאר-
מסקי הקיבוץ. ילידת מינסק, עזבה את גבולות רוסיה בשנים הראשונות שאחרי
המהפכה, בתקופת החלוץ הרוסי, בזמן שעדיין אפשר היה לצאת מרוסיה. מיד עם
בואה לגשר, התקטרה אל המקום ונתחבבה על כלנו, ומתוך חיבה כינוה "לאה ה-
סחורה". גם בעבודה הכללית את מרצה ויכלתה הרבה. בסלמות נפשית הסתלבה

בצורת החיים החדשה, ובשיחות דברה אך טובות על הקבוצה.

אחרי נטוואיה, מסבולדה הבת הראשונה, התחילה הדאגה למספחה. לאחר זמן גלוותה לבעלה, חברנו היקר ישראל מהרסק ז"ל, בטליחותו מסעם הקיבוץ לליסה, כדי לרכז שם את הפעולה ב"החלוץ". בשובם לארץ נולדה להם הבת השניה, ולאה התמסרה בכל נפסה ומאווה לסתי בנותיה. ישראל היה נמצא רוב זמנו מחוץ ל- מסק, כי מילא שליחויות ציבוריות שונות. שנות חייו האחרונות של ישראל מהרסק היו שנות חולי קשה; אך בריאותה של לאה כבר פגומה היתה קודם לכן, והיא לא יכלה עוד למלא יום עבודה כמקודם. היא נכנסה לעבוד בסנדלריה, אך גם שם מצאה עד מהרה את מקומה ולמדה את המקצוע.

לאה ידעה צער במדה גדושה, אולם ידעה להחריש ולהבליג בשקט על מכאוביה והתמסרה כולה לבנותיה. ידעה כי מחלתה רצינית, אך האמינה, כי תתגבר עליה ועוד שנים רבות תוכל לשמוח עם נכדיה, אשר בהם מצאה את אשרה. אולם הזמן והגברל עושים את פעולתם. יש שהם מאירים פנים לאדם ויש טפונים לו עורף. לה התאכזר הגורל ואחרי סבל של שנים הכרית אותה. ומסנפלה למשכב באחרונה ידענו, כי הפעם לא תתגבר. שנות חייה האחרונות היו שרשרת ארוכה של סבל ומאבק קשה עם יסוריה, עד שמחלתה הכריעתה.

נסתלקה דמות יקרה, חברה מסורה אצילת נפש. גדולה האבדה למספחה ול -

קבוצה.